

Szerkesztőségi iroda:

Dobay János könyvnyomdája,
saját házában.

Kiadó hivatal:

Winkle Gábor könyvnyomdája,
főter, Prág-ház.

Megjelen
hetenként egyszer,
minden vasárnap.

Előfizetési díj:

Három óra . . . 1 ft
Hat óra . . . 2 ft
Kilenc óra . . . 3 ft
Egy évre . . . 4 ft

BÉKÉS

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetések felvételnek Gyulán Winkle Gábornál és a szerkesztőségnél. — Hirdetési díj: 50 szóig egyszeri hirdetésnél 60 kr., 100 szóig 1 ft., kétszeri hirdetésnél 25%, háromszori hirdetésnél 50% elengedés. — Nagyobb hirdetéseknel méltányos árelengedés. — Nyiltér Garmondsora 10 kr.

— **Figyelmeztetés.** A békésmegyei gazd. egyesület a f. év tavaszán ismét kész tagjai számára a m. kormánytól elhasznált távirat-sodronyt szállóművelési célra eszközölni. Felhívatom tehát mindazon egyleti tagok, kiknek ily sodronyra szükségük van, hogy level útján alólírnál legkésőbb f. é. február 8-ig jelentsék ki, hány font vagy mászt kívánnak. Későbbi jelentkezés figyelembe nem fog vétetni. Az átvétel helye és ideje a lapok útján ki fog jelölteni. — Gerendás, január 20. 1874.

Mokry Sámuel,
egyleti titkár.

Békés január 22. 1874.

A „Békés“ mult évi 51-ik számában igyekeztem röviden kimutatni, hogy a polgári iskola, algymnásium és alreáltanoda tantervének keresztülvitelét egyetlen tanintézetre bízni lehetetlen. Részletesebben foglalkozik ugyanezen tárgygyal a lapok utolsó számában Kratochvill Gyula ur, s örömmel látom, hogy fejtegetéseinek végeredménye fentérintett nézetemmel tökéletesen összhangzó, s megvallom, e körülmény nem kevésbé könyviti ama vád súlyát, mely ugyane cikkből jutott tudomásomra, hogy t. i. némelyek szerint *levélemet a féltékenység iratá.* Nem tudom kiktől ered és mivel indokolható e vád, de ha már egyszer tudomásomra jutott, nem hagyhatom azt szó nélkül.

Az egyes nemzetek erkölcsi, szellemi és anyagi haladása szoros kapcsolatban van a közoktatás, vagy is az iskolák állapotával. Ebből folyólag minden tanintézet oly közvagyony, mely iránt nem lehet közönyös sem az állam javát óhajtó bármely polgár, s ha nem jut eszünkbe az állam törvényhozó testületét vádolni azért, hogy a tanintézetek ügyeit törvény által szabályozza: talán nem lehetne annak vakmerőségét is, ki valamely város tanügyi mozgalmához a nyilvánosság terén hozzászól. Vagy talán Gyulán, a közelmúltban vívott megyei csaták által hátrahagyott kődon keresztül minden szó gyanusnak látszik, ha az valamely Gyulára vonatkozó kérdéssel foglalkozik? Nem akarok e feltevéssel senkit megbántani, e helyett ama vád ellenében kijelentem, miszerint tollamat nem a féltékenység, hanem azon szándék vezette, hogy a kik a tervben levő tanintézet szervezésével vannak megbízva, győzettsenek meg feladatuk kivihetetlen voltáról s a helyett, hogy egy oly labirinth emeléséhez kezdenének, mely eltekintve a munkás erő és építési anyag kevés voltától, — már csak a tervezetében levő disharmonia miatt sem létesíthető, építsenek a körülmények bölcs számbavételével egy oly szilárd épületet, mely nagyszerűsége által nem ragad ugyan bámulatra, de nem hiányzik belőle az összhangzat és szépség.

Mi egy alkotmányos bíróság állam polgárai vagyunk, s nem általános-e a panasza, hogy népünk nincs még megérve az alkotmányos jogok gyakorlására?

Talaj és éghajlati viszonyai országunkat képessé teszik, hogy északnak és nyugotnak tárháza, — geographiai fekvése pedig — hogy keletnek ipar és kereskedelmi

közvetítője legyen. S mind ezen előnyök mellett nem gyermek korát éli-e nálunk gazdaszat, ipar és kereskedelem?

E bajoknak lassú — de biztos orvoslását várhatjuk a polgári iskolák minél nagyobb számmal leendő szervezésétől. Ne keveselje tehát Gyula város nemes gondolkozású képviselő testülete ama czélt, mely egy polgári iskola elé tűzve van, hanem szervezze azt — mint mondám — a didactikai elvek és a törvény kívánalmaihoz képest.

De lássuk most már közelebbről, milyen legyen ama polgári iskola szervezete? E tekintetben az 1868. XXXVIII-ik törvényezik a mérvadó, mely rendelkezik a tanfolyam tartamáról, a növendékek féléveléről, a tanárok és tanórák számáról, a tantárgyakról, a tannyelv és tantervről, az iskola kormányzásáról és a tanítók fizetéséről.

A hivatott törvény 72. §-a következőleg szól: „a polgári iskolában a községek anyagi erejéhez és a tanfolyamok számához képest négy, hat, de legalább három rendes és egy segéd tanárnak kell lenni.“ E paragrafust — úgy vélem — nem részesíté kellő figyelembe a tervezet készítő bizottság, midőn az intézet vezetését 3 rendes, és egy segéd tanárra véli bízandónak, a mennyiben a 79. §. világos magyarázata szerint, a tanárok létszámának e minimuma csak azon polgári tanodákban engedtetik meg, melyek 6 évvel rövidebb tanfolyamra vannak berendezve.

Nem tehetem föl, hogy Gyula város, értelmes közönségének igényeit egy csonka polgári iskola kielégíthetné, mert ez esetben névlegesen birna ugyan polgári iskolával de annak áldásaiban nem részesülne, hanem — remélem — ragaszkodni fog a bizottság tervezetéhez, mely egy hat osztályú polgári iskola felállítását ajánlja. Ugy de ekkor a törvény értelmében hat rendes és egy segéd tanárra van szükség, a mely létszámot bizonyára nem fogunk sokallani, ha felgondoljuk, miszerint egy tanár 20—22 tanóránál többel nem terhelhető hetenkint; továbbá, hogy mindenik osztály külön tanszékben és külön tanórákon tanítandó s e tanórák száma nem lehet hetenkint 24-nél kevesebb.

A bizottság a rendes tanárok közt egy, vagy három évenként változóknak tervezi az igazgatói hivatalát. A szakemberek többsége napjainkban határozottan az igazgatói hivatal állandósítása mellé nyilatkozik. És valóban nagy előny, ha az iskola belkörü vezetése állandóan egy tapintatos kézbe van leteve, mely a rend és fegyelem gyakorlatába s a kormányzat oly sok oldalú mozzanataiba szigorú egységet és következettséget képes önteni. Kívánatos sőt szükséges tehát a bizottság véleményét ide módosítani: a tantárgyak előadására a törvény értelmében hat rendes és egy segéd tanár alkalmaztatik. A rendes tanárok közül egy az igazgatói hivatal felelősség mellett viselésével állandóan bízatik meg.

A rendes tanárok fizetését 900 a segédtanárokat 500 ftra tette a lakpénzzel együtt a bizottság. A törvény 142. §-a tisztos lakáson, s legalább egy negyed hold kert mellett a rendes tanárok fizetésének mi-

nimumát nagyobb városokban (melyek közé kétség kívül Gyula is tartozik) 800 fiban, a segédtanárokat 400 fiban állapítja meg. Véleményem szerint e törvényhez képest a rendes tanárok fizetése legalább 1050 fiban, a segédtanáré 550 fiban állapítandó meg. Igaz, hogy így a tanárok évi fizetése a rajz és torna tanításra előirányzott 700 fttal, s a legalább 100 fiban megszabandó igazgatói tiszteletdíjjal 7650 ftra rug, de ekkor aztán jóra való tanárokat nyer a tanintézet, melyek alkalmazása mellett teljesen megfelelő rendeltetésének.

Kimutatás a b.-gyulai kir. ügyészség

1873-ik évi ügyforgalmáról.

1873. évben volt beadvány 2829
Ezek közül 1873-ban elintéztettek . . . 2760
Marad 1873. év végével hátralék . . . 69

A befejezett ügyek között volt:

Befejezett bünyvizsgálat 398
Folyó ügy 2431
Összesen 2829

A befejezett bünyperkből irásbeli indítványokkal áttétettek a törvényszékhez:

Végtárgyalás kitzése és vád alá helyezés végett 219
A bünyper megszüntetése végett . . . 104
Pótlás és más bíróságokhoz áttétel végett . . . 84
Összesen 412

Végtárgyalás volt összesen 221

A végtárgyalás folytán vádoltak közül:

Elíteltetett 349
Felmentetett 112
Összesen 461

Az elítelték száma büntettek szerint:

Zendülés 26
Nyilvános erőszakosság 15
Hiv. hatalommal visszaélés 2
Hamis eskü 2

Erőszakos nemi-közösülés 1
Gyilkosság 3
Gyermek-gyilkosság 2

Emberölés 6
Emberölés vétkes vigyázatlanságból . . . 4
Sulyos testi sértés 30
Hamis vád 1

Gyujtogatás 2
Tolvajság 142
Sikkasztás 26

Bírói zártérés 8
Rablás 1
Szándékos kártétel 1

Csalás 7
Okirat hamisítás 5
Orgazdaság s bünelősegélés 30

Kihágások 35

Kelt Gyulán, január 1-én, 1874.

Janó Sándor,
kir. ügyész.

— **Jegyzéke** a b.-gyulai kir. törvényszéknél 1874. január hó 22-én előadandó polgári ügyeknek.

Előadó: Nyikora Mihály bíró

30. Rácz Lőrincz és neje felpereseknek Izbéki Imre elleni 2618 □ öl szántóbeli és 486 □ öl kaszálóbeli illetőség és hasznai iránt.

4297. Nádudvari Lidiának férje Bálint

Mihály ellen házassági kötelék vég felbontása iránt.

4435. Argai Györgynek neje Reisz Mária ellen házassági kötelék vég felbontása iránt.
4790. Reisz Eszternek férje P. Nádudvari Bálint ellen végelválás iránti pere.

Előadó: Dobosfy A bíró.

1. özv. Elekes Andrásné felperesnek Asztalos István alp. elleni pere.

2. Biener Bernát felperesnek Brüller Dániel alperes elleni pere.

Levelezés.

Egyveleg a csabai f. hó 17-iki bálból.

Volt és nincs, mert a mi volt az már — — nincs. Ezen alapigazságból kiindulva, és merész logikai tehetséggel következtetve azon alapigazságra kell ismét vissza jönnünk, hogy a csabai bál is e hó 17-én mert volt, tehát már nincs többé — — — csak az emléke.

Hogy előtte mi volt? — azt már megírta a „Békés“ mult számában valaki, ám-bár még szörnyen lehetne tódani; hogy benne és utána mi volt? azt szerény tehetségemnek próbálom megírni én.

Volt benne sok szép hölgy és férfi (no, mert szép férfi is volt). Ezek táncoltak; vagy is helyesebben érintve a tárgyat, ug-ráltak, futottak, szaladtak, egymást kergettek, mint épen kergeti az agár a nyulacska vagy özikét.

Volt ez pedig, mint itt röviden neveztek, „agarász-bál“, s így nem csuda, ha agaracsok szerepelnek benne, s ha meg-fájult fogunk a kedves özike pecsenyére, s forgolódtak körülette, s utánuk.

(Hallottam hogy „kutyás“ bálnak is neveztek, hanem erre nem adunk semmit, a gorombára. Mit is adnánk?)

Volt aztán ilyen discursus is: nem, hogy van e már „lovagod“? — hanem „van e már „agarad“? — Még nem fogtam magamnak — — már t. i. a nyulacska — — agarat.

„Hogy mulat nagysád?“ — Nem a legjobban, — — úgy látszik ez agarász-bálban sem futnak jobban, mint a löversenyen, sőt mondhatom én ott jobban kitutottam magam.

Aztán meg az a furcsa is meg volt benne, hogy nem az agarak harapták meg a kedves özike vagy nyulacsokát, hanem ép megfordítva, ezek az agarakat.

„Ugyan édes Snapsz ur, ön nem tudja tán a négyest? az elébb is egy egész ábrát (figurát) kihagytak“ . . .

„Ah, valóban, — — nagysád — — nem vettük észre, . . .

„Vigyázzon Bumbum kisasszony, lov . . ag . . . ár“ . . .

A zenehangja tovább parancsolta őket. — — — Ah édes Lurkó ur, higgye meg nekem, én egyikhez ép olyan vagyok, mint a másikhoz, . . .

De elég! minek az egyes elkapott hangokból mindjárt pletykát csinálni, ki tudja miről csevegtek? —

Mai számunkban a megyei állandó választmányának véleménye a megye székhely kérdésében, — és Fleischmann és Weber mag-árjegyzéke van mellékelve.

Következett, végül, a cotillion. Több mint 40 pár táncolta. A milyen széles, s milyen hosszú a terem, 4 fala körül sorba sorba, szorultság volt székekkel megtömve, s mindeniken táncos s táncosné ült. — A „rendjelek“ kitűnő szépek, a férfiak bukétéji gyönyörűek voltak.

A rendezőknek grotulálhatunk. Finom szakavatottság. Egyetlen egy hiba sem, az egész vigalom alatt egy zavar szem történt — Volt új figura is. A hal fogás. — A terem közepén egy spanyol vagy olaszfal (sőt lehetett magyar is) volt felállítva, mely jelképezte a vizet. Hosszu vesszők végére kötött szines pántlikákon fügtek a csalétkék, mint füge stb. Egy egy férfi átvette a csalétket az olaszfal másik oldalára, hol a kis aranyos halacszkák (nők képében) akadnak rá, s kiki avval táncolt, kinek a borogját fogta. Az olaszfal miatt persze nem láthatta, kitartja a másik végét. Lányai ur azonban hirtelen megfordította az előbbi rendet, s a férfiakat küldte a horogra, hadd halásszanak, s fogjanak — ugymond — a nők stockfish.

Volt azonkívül egy pár látványos darab is. — Csak három, nem is sok, a mai szomorú, krachos világban. — mikor a sok — bukás egymást éri. — Az ügyvédek s aspiransok eltérőleg a kereskedőtől nem azt mondták rá, hogy ez bukás volna, hanem hogy inkább: döntvény, — egy történet író azonban ezt is tagadta, s rögtön felakarta jegyezni, mert ez: esemény; egy képviselő azonban nem méltatta feljegyzésre, mert ugymond, egyszerű: elejtett indítvány; a sportsman kiáltotta, hogy: kill; a meteorolog a felhőket vizsgálva kitalálta, hogy: borulat, a mérnök mindnyájuknál jobban akarta tudni, s felbőszülten fogadást ajánlott rá, hogy: terület.

S végre, — ámbár mindenki a magára megesküdni mert volna — s végre mégis egy sem mert fogadni, s így a kérdés nem vitetvén bíróság elé, egyiknek sem ítéltethetett oda az igazság.

De nem is volt egyiknek sem igaza, mert bizony ez

A füzértánc után a bál elnyult — akarom mondani, — elmúlt, kiki ment a maga útjára dolgára.

Biztos kútforrásból tudjuk, hogy többen aludni mentek. Furcsa de való igaz.

És mikor felébredtek, volt beszéd és beszéd.

Mi is hallottunk egypárt. Két ifju ült együtt álmos szemekkel, s gondolatokkal. Bölcsen hallgattak; s szundikáltak. Találják ki a kedves olvasó; miről . . . álmodtak? Hát egy kis özikéről, karcsúról, mint a hattyúnyak, deli, mint . . . szép, mint . . . kedves . . .

Igen, igen a bálkirálynéről! — — — kedves két ifju!

Már sokkal gorbább volt a másik kettő.

Egyik: Tudod mihez hasonlított a tegnapi bál, uhaoha. —

Másik: Hu,? n—e—m,—ihuh! —

Hát egy pompás, gazdagon, s bőven felterített uri asztalhoz, — aaah — de melyhez az ember már jóllakottan ül le habh.

Aha! hm

Goromba! Bizonyosan már el volt romolva gyomra, s nem kellett neki már semmilyen étel, — avagy tán nem volt felterítve kedvencz eledele, s vagy sok is volt, s nem mert egybe sem bele harapni Bizonyosan olyas féreg bántotta!

Volt azután bírulat a bál után. Ezekből azonban nem adunk semmit, legfeljebb egynehány nevet hallomás után de előre is engedelmet, s ezer bocsánatot kérünk, ha netán valamely szépséget, kihagynánk.

Kezdjük a vidékieknél, mint vendégeken: Bodoki Jolán, Jancsovics Ida Nagy Lina, Terényi Berta, Uferbach Nelli kisasszonyok (Gyuláról) Domanovszky Gizella és Lukács Mariska, (Battonyáról) Fekete Bella, Gremperger testv. (Megyes p.) Kertai Iza (Bodzás Megyes) Kovács Ida (Gyoma) Sváby Bella (D.-Ványa) Vecsey testv. (Kamut p.) A többi szépségeknek nevét, — sajnos — árva fejünk nem volt képes megtartani. Még egyszer ezerszer bocsánat.

A csabaiakat, hiába, — de többször hallottuk említeni, s még ruhájuk leírását is, s így tudjuk pl. hogy Achim Mariska, mint először fellépő ifju hölgy fehérben, apró rózsza bimbókkal bőven borított öltözékben, Endreffy Emma zöld, széle fehér kockákkal szegve, Endreffy Róza, sárga, Fábry Gizella sötét piros, igen csinos, Fenesz Viki, piros, Geyer Róza, fehér, rózsaszínnel sűrűn diszítve, Haan Ida, sárga, Kresmárik Etel, fehér, csinos virággal, Petrovics Pepi, rózsaszín, Rácz Etel szinte, Szucsó testv. hasonlóul.

Igy tudjuk. — Az egész női közönség.

get tekintve, a rózsaszín volt tulnyomó, zöldet, kéket egyet, s egy lilaszínt is — igen sokan, mint legszebbet — említették.

A zene híres, a terem díszítése nagyszerű, a mulatság kedélye reggelig tartó, a közönség N.-Váradtól — Makóig válogatott stb.

Még többről nem irtunk, mint mennyiről igen, hanem sietnünk kell befejezni, hogy a szarvasi tudósítónak is az ugyan ekkor tartott bál referációjára helyt hagyjunk.*)

Ujdonságok.

— A békési bál csőtörtőkön e hó 22-én igen szépen s jól sikerült, — ritkán láttunk oly sok szép leányt együtt, mint e bálban, s a kedély vígsága sem nálunk, sem Csabán nem nyilvánult oly jóízűen, mint épen itt. De ez természetes is, hiszen ott voltak a Vecsey nővérek Kamutról, Fábry Gizella és Kresmárik Etelka Csabáról, Szulimán Tera Gyuláról, — a Nagy nővérek, Kovács Róza, Elekes Mariska, Kovács Irén, Tóth Piroska, Belenta Róza, Benedicti Mari, Wieland Mari, Roscher Jánosné és Széchenyi Kázmérné helyből, a rendezők előzékenység s ügyességben igyekeztek egymást túlhaladni, s hozzá tesszük még, hogy Pucsi Jancsi zenekara játszott, nagyon érthető lesz a vidám fesztelen kedélyesség, minekily körülmények közt elmaradni nem is lehet. A fény nem volt oly természetű mint nálunk, vagy Csabán, s ezt a hölgyek díszetere jegeztük fel, kiknek különben a külső fényre épen nem volt szükségük, a szép arczok, a vidám kedély, s a kiváló csin volt itt a fény. Egyik nagy-váradai bálban közelebb annyi, s oly fény volt, mely tizenkét ifjut a nőtlenség fogadalmára vezetett, ha kutatónk, a békési bál fénye épen az ellenkező eredményt mutatná.

— A gyulai nyilvános főiskolai muzeum részére *Báró Drechsel György* ur egy Arábiában utazó hazánkfűtől nyert ásvány darabot, mely kristály zöld jegeczeket homokkő kövesedésben tartalmaz sziveskedett küldeni.

— Halálozás. Mult évi december hó 25-én szenderült örök nyugalomra élete 52-ik évében Makón Rottaresti Dobsa Ferdinánd Csongrád- Békés- és Biharmegyei bir-

* Csak jövő számunk hozhatja.

tokos, Dobsa Lajos jeles dráma írónk, s országgyűlési képviselő bátyja. Kik ismerék az elhunyt lovagias, becsületes jellemét; kik élvezék nemes kedélyének meleg sugarait: bizonyára velünk együtt szívükből kívánják édes örök nyugovását!

— Halálozás i. hó 17-én szomorú kötelességet teljesített az orosházi közönség legnagyobb része, midőn megboldogult Józsa Lajos, gr. Károlyi alföldi uradalma számvevőjét a legnagyobb részvétellel végnyughelyére kísérte ki. A köztisztelő s közkedvesgü férfiú, ki példányá volt a szilárd jellemeknek s a pontosságának f. hó 15-én rögtönös szélhűtésben halt el élte 63-ik évében. Nyugadjanak békében hamvai s örökös legyen emlékezete!

Világítás. Nehány kereskedőnél szokásban van Orosházán, hogy estve kereskedésük előtt világitanak. Történt azonban, hogy egynek a lámpáját ellopták, miért is ő panasszal ment az érdemes községi előjárósághoz, hol közte s a bíró között következő párbeszéd folyt le; K. Kérem bíró ur, ellopták a lámpámat az éjjel. B. Honnét? K. A boltom elől, hol éjjel világitani szokott. B. Hát minek világit? ne világitson, hát el nem lopják. — Ki mondja meg, mikor lesz Orosházán világítás?

Farsang. E hó 17-én tartott meg a Mayer szállodában az orosházi izr. nőegylet bálja. Nagy számú közönség volt jelen s igen derült hangulatban. A tiszta jövedelem, melyet a tombola is szaporított 300 frt. Legtöbb elismerést érdemel a bál körüli fáradozásaiért K. Krishaber Mórné asszony, az egylet erélyes elnöknője.

Három a tánc! Nem mondja ezt nállunk senki. Szegény orosházi hölgyek valjon mit vethettek a „kezdeménező“ nemnek, hogy az eddigelé — pedig már a felén túl vagyunk — a farsangi bálók tekintetében csendes buskómorságban szenved? Egy mulatságra volt alkalom (f. hó 17-én az izr. nőegylet bálján) de vallási s nemzeti tekintetek (bibli:) a legtöbbnek lehűtötték a táncviszketetet. A kaszinó vcri a zöld asztalt, az ifjuság pedig (igaz, hogy csak 7 8 az egész) csapná lába szárán a legyet, ha nyár volna, de így téli időben szunyókál.

Naivság. A napokban egy gyulai ügyvéd, ki a vonatról le kését, kérdi a fogadóbéli szolgáltól ha valjon lehet e Csorvársra kocsit kapni? oda szándékozván menni ta-

TÁRCZA

Fiam bölcsőjénél.

Anyádnak sírjáról bölcsődre borulok,
Szendergő gyermekem.
Amott a fájdalom, itt pedig a bú ok
Könyűkre énekem.
Hű szeretet ápol, gondodat viseli,
Aggodalommal van mégis szívem teli.
Jövőd aggaszt engem!
Mosolygó gyermekem anyátlan kis árva
Még te azt nem érzed,
Hogy az a koporsó, mely anyádat zárja,
Zár egész egy életet,
Mely nekéd volt szánva; életjeled ólta
Szent anyai gonddal életed ápolta
Érted élt és érzett.
Majd ha nagyobb leszel, látod a kis bárányt
Futosni az utcán,
Vagy a fészkéből le-hullott kis madárkát,
Sírni anyja után:
Kis szivedben érzel anya után vágyat,
Tudakolod száddal kérdezed anyádat
Gyorsan hozzám futván;
Vagy, az anya ölen játszóatársaidnak
Boldogságát látod,
Ha kis fájdalomukban keservesen sírnak,
S hulló könybe mártott
Szemeiknek árját, az anyai csóknak
Heve hogy szárítja: kis szived felsőhajt
S érzed árvaságot:
Akkor elvezetlek, ki a temetőbe
Mely most kedves tanyám,
Mutatok egy halmot, zöld füvel benöve,
Hóval takarva tán;
Látasz majd ráborulni könnyező szemekkel:
Mégértesz; sírva e legszebb név rebben el
Ajkidról: Anyám!

Setét felhők jöttek életem egére
Nem látom a napot!
Még az eső is hull gyermekem fejére . . .
Vagy könyveim azok? !
Azt a másik csapást még else feledtem,
Már új bánat terhe állott meg felettem.
Boldogtalan vagyok! . . .

Sz. B.

Három nap életemből.

Clauren H. után
közli: ifj. Fábry Károly.
(Folytatás.)
Én most újra előhúztam kis csomagomat, s a vajvilágításánál közelebből megismerélve, úgy találtam hogy nem 30, hanem 36,000 ftot tartalmaz, s én a hatot nullával tévesztettem össze a homályban.
A tanácsos ur maga elé bocsátott. Egy vastag, kis emberke, de nem az én keresetem, — s egész diszben ragyogott.
Én megzavarodtam, mind a mellett rövid szavakban elbeszéltem, miért jöttem, s bocsánatot kértem, hogy őt szórakozásában megzavartam.
„A csomag nem az enyém — válaszolta egész barátságosan — hanem a feliratból, s önnek személyleírásából tudom, hogy Vidra tanácsos ur az, kit ön keres, hanem azt hiszem neki nincs utazó kocsija, s igen örvendék, hogy azon embernek az elvesztett csomagja ily becsületes kezébe jött.“ — Ő megmondá címét az én keresett emberemnek, s nevet után kérdezősködött, majd tovább állapotom, s viszonyaimról, stb.
Ép e pillanatban nyitott be egy fiatal hölgy, mint látszott, hogy Bodroghy urat a társaságba vissza hívja. — Én rögtön távoznunk akartam, a tanácsos azonban elbeszélte

leányának, — mert az volt, az előbb ép tölem hallottakat s előadottakat, s Róza s a lehető legbarátságosabban tekintve rám, s felhagyott a szándékkal, hogy atyját a társasághoz visszahívja, sőt ő is ott maradt, s a legnagyobb részvétellel hallgatta beszélgetésünket.
Én — a jószívő embernek barátsága által egészen lekötözve, — nyilt szívvel, őszintén közöltem, hogy atyámat, sajnos, korán elvesztettem, s ingyenes iskolázásban részesültem, stipendium által segítettve a jogi tanfolyamot fejeztem be, s most azért vetődtem be a városba, hogy valami alkalmazást keressek magamnak.
„Hja, az nem megy oly könnyen, mint én azt önnek kívánám, — szolt közbe az atya jóakarattal — könnyen egy fél év is eltelhetik, s az a kérdés vajon a „financiák“ . . . ?
„Nem, — sugám én halk sáhajjal, melyet az én kívánságom teljesülhetésének reménytelensége csikart ki, mint egy fekete felhőt mellemből, — nem, oly hosszan én nem vagyok képes kiállani.“
„Önök barátom“ ezen eshetőségre valamit össze kellett volna gyűjtenie!
„Az én stipendiumom évenként csak 300 ftból állott, annak felét szegény özvegy anyámnak küldöttem,“ felelém én kissé bosszankodva, s sértett hangon, mert az ellenvetés által némileg sértve érzem magam.
„És mit csinál most ön?“ kérdé ő még barátságosabban és nyájasabban, — pl. hol étkezik ön?
Én hallgaték s pirulva sütém le szempillámat.
Hogy nekem egy napra több, mint 20 krom nincsen akkor, ha én csak egy hónapot is itt akarok eltölteni, ezt nem mondhattam meg, s hogy 24 órán által csak egyszer, s

s akkor is csak kevés gyümölcsöt, s darab száraz kenyeret eszem, ezt még kevésbé; ezt szegyenlém s szegyenemben szemeim majd kiégtek. Rózának szemei megtelének drága könnyekkel, s nedves szemével atyjára tekintte, ki is vacsorára kezdett marasztalni: „mi ünneplünk — mondá — fiam születés napját ünnepljük, s igen nagy örömmel venni, ha őnt e napon ily barátsággal örvendeztetnénk meg.“
Én azonban az én keresett emberemnek még ma akartam átadni elvesztett csomagját, s azért, megköszönve a szives meghívást, melyben részt nem vehettem, ajánlтам magam, s emberemhez futék.
Beléptem Vidrai tanácsos ur házába. A kocsivalóban a ház kapu alatt állott. Ő maga azonban nem volt hon. Tehát várakoztam.
Nagysokára érkezett meg. Megakartam szállítani, ő azonban nem engedett szóhozjutni: „mindjárt mindjárt“ felelé s „világosság, s lámpák“ után kiabált, s a kocsis, a szolgák, a szakácsnő kiabálta, hogy jöjjenek neki segíteni. — Valamit elvesztett, s ha az nincs a kocsiban, ő úgy tönkre van téve, agyonütve.
„Éppen e végett jöttem én, — szolék halkán — hanem ő rám sem hederített. — Épen e pillanatban érkezett a kocsis a lámpással, belszolga egy karos gyertyatartóval a szakácsnő egy konyha mécsesrel.
A pohos emberke rómület és aggodalomtól — egy ugrással ben termett a kocsiban, hogy az ellopott tárgyat ott keresse, a szakácsnő fél kötőjét dugta a szájába, hogy a kitörendő nevetéstől ott össze ne rogyjon.
Mindent keresztül kasul hányt, a kocsis ülése alól a szalmát; szénát oly sebesseggel hányt, dúrta szét, mintha legalább is

nyára. A szolga ártatlan mosollyal azt feleli: Lehet, hanem hiszen hiába fárad a tek. ur, mert ugy sem éri már ott a gőzöst.

(S.S.) Szarvasi tutti-frutti, jan. 22 1874.

— Szép tavaszi napokkal kedvez nekünk januárius. Enyhe szelet, mosolygó kék ég, — hónap semmi nyoma; szép, szép, csak aztán vetéseinknek legyen örvendős nyoma!

— Gyógyyszerész gyakorlatok kerestetik. Lavatka Béla ur szarvasi új gyógytárába minden percben felvételik egy 4—6-ik gyznázialis osztályt végzett ifju, ha a tót nyelvben elég jártassággal bír.

— Medve komondor. — Egy érdekes, majdnem példátlan ritkaságot bír egy városunkbeli paraszt gazda kis komondor kutyájában, — mely állítása szerint medve apától s komondor anyától eredt. A kis eb szörmeje egészen hasonló a medve urakéhoz, szintugy talpai is; — ugy hogy e curiozumot érdemes volna állatkertünk számára megszereztetni.

— Debreczeni Károly ur helyreigazítására a Lavatka Béla nr által birt gőzfűző készülékeket illetőleg csupán annyit kívánunk megjegyezni: miszerint teljesen correctül jártunk el ha, azt megyénkben páratlanul állítottuk, — a mennyiben e példány teljesen új elvek szerint berendezve olyanul bátran említhető.

— Egy szabad köműves barátunk városunkban szabad köművesi páholy alakításán fáradozik. Szeretnők ha a páholy cím s végeredménye „Egyetértés“ lenne!

— Iparosaink abderai észjárásának egy ekklatáns példáját észlelők a napokban, — midőn egyik felszólíttatva a kaszinó új billiárdjának föllállítására, — avval utasítá vizsgálta a felszólítást, hogy ő nem tehet munkát, oly egyletnél, melyet az előtt sosem számított kundsajtjai közé. — Na barátom, akkor maga vásárra se menjen soha; mert vajmi kevésre mehet ott, ha — elvéhez híven csupán ösmerőinek kíván szolgálni munkája eredményével.

— Irodalom. — Báli dal:

Lobog a frakk, csattog a klakk,

Kedves babám el nem hagylak;

Inog fejedem a sinyon

De szívem hü, szilárd, mint a szikla sion

ezer ürge vitt volna ott ostromlást végbe. — Majd mint egy forgó magá patant ki a kocsiból, ugy hogy én magam a hangos kacajtólalig birtam visszatartani, — s most hirtelen a kocsisnak rohant, ki épen lámpásával orrát a kocsiba ütötte: megállj gazember, te lop-tad el, gúbsa kötetlek! . . .“

„Az isten szerelméért! s közel tolakodtam a kocsihoz s hangosan mondtam neki, hogy a mit keres bizonyosan nálam van.

Egy szökéssel mellettem termett a kis pohos ember a kocsiból, s egyenesen rám rohant, s megragadott kabátom két sarkánál aggodalom, s öröm, ijjesztőn és sürgetőn kérdezte: „Mi van önnek? mit keresek én? ki-csoda ön? honnan jön ön? hol találta ön? beszéljen ön, uram, beszéljen!

Én kissé szabadabb akartam magam tenni, ő azonban oly erősen tartott, hogy erőm megtörött.

„Még én ugyan nem tudom, vajon az a mit én találtam, ugyan az e, mit ön keres? mondom mosolyogva, mert a pohos halálos félelme, s izzadása vajmi komikusnak tűnt fel.

„Jöjjön ön velem“ sugá ő titkosan — itt cselédeim, s az idegen kocsis előtt nem nevezhetem meg önnek az összeget

Mi tehát kissé félre húzódtunk, ő meg-nevezte nekem a 36000 frtot, leirta a csomag külalakját, s nagy hevességgel szorított köblére, a mint én neki a talált csomagot átadtam.

„Kívánjon ön, a mit akar“ — mondja halkan — ön isten küldötte — mondja ön mint vagyok ezt képes önnek meghálálni? — Hirtelen zsebébe kap, s egy 5 garasost

— A békésmegyei nőegylet hálás elismerése jeléül nyilvánosan köszönetet mond mind azon kegyes adományokért, — melyeket Beer Samu és társa, Quai F. József, Schmidt J. Popper B. és fiai, Laczkó J, Mislap és Winter, Weisz és Klinger, Hirsch H., Hoffmann H., Rehn Károly, Turnovszky J., Gnaíta és Kohlmann, Hubner és társa, bécsi, — Goldberger Sámuel és fiai, pesti, kereskedő cégek a részvénytársulat pesti fiók intézete — a segélyezendő és nyomorral küzdő szegények javára az egylet birtokába bocsátottak.

Egyszersmind dr. Dubányi János orvos urnak, ki a szenvedő betegek gyógyítása körül feláldozó készséggel díjnélkül járt el, — valamint Órley István és Vinkler Ferencz gyógyszerész urnaknak kik a betegeknek kiszolgált gyógyszerek árát előbbi 3 frt 74 kr. utóbbi 8 frt 47 kr. tévő összegekben engedték el, s a kegyelet adóját a szenvedők iránt ily nemesen rótták le, — hálatel-siet az egylet a nyilvánosság terén szintén melg köszönetét nyilvánítani.

A békés-gyulai nőegylet.

Nyilatkozat.

Magán uton tudomásomra esett, miszerint több a r. k. egyházhoz tartozó hívek azon véleményben vannak, hogy a templomban vasárnap és ünnepnapokon az egyházi által, a sz. mise alatt gyűjteni szokott adakozások, a vallás és egyház érdekeivel ellenkező célok elérésére pazaroltatnak — mi-nek ellenében a félre vezetettek megnyugtatása tekintetéből, kötelességemnek tartom kinyilatkoztatni — hogy az ekként begyűlt adakozások általam mint az anyaegyház gondnoka által, minden vasárnap és ünnepnap nem csak össze számítottak, azok össze-vege, az e célra külön vezetett könyvben, a gyűjtés napjának megemléstésével, a plébános urnak átadva, ennek külön számadása mellett, az egyház szükségleteinek fedezésére fordítatnak.

Gyulán január 6-án 1874.

Czingulsky József,
közgyám.

nyom markomba, a cselédekhez pedig egész örömmel szökött, hogy hagyjanak fel a kereséssel, mert az ő kedvencpipája, mely elveszett már megkerült, elhozott.

Én visszadobtam neki pénzét, s nem birtam, nem tudtam felhevülosemet rút bánásmódja felett eltakarni.

Ő észrevette ezt, s visszavette őt garasát, s e pillanattól sokkal szebb és finomabbul bánt velem. Kénytelen voltam szobájába fel-menni, s megigérni, hogy ma este nála maradok vacsorán. Sértés nélkül nem utasit-hattam vissza meghívását, ámbár jobb szerettem volna, ha Bodroghy kollegájánál maradtam volna.

Midőn én neki a találásnak egész körülményeit előadtam, s a többiek között, azon a mellék úton előbukkanó fehér hölgyet is — felkért, hogy az egész közbe jött eseménnyről vejenek ne szóljak semmit, mert az soha sem tudná neki megbocsátani, hogy az ily szép sommát egyszerűen zsebében hordozta. A mi pedig a fehér nőt illeti, ő akár só, vagy kü-bálvánnyá váljék, de én bizonyosan csalódtam; hanem az ő neje ily dolgokban annyira kényes, hogy a legtávolabbi gondolatnál is már szörnyen prüszköl.

E pillanatban lettünk asztalhoz hiva, házigazdám nejeinek, mint egy régi üzlet-barátját mutatott be.

Vidrainé asszonyosság — tíz évvel idősebb mint férje, csont és bőr, fonyadt, sárga arcz, savó szemekkel, — velem szemközt ült.

(Folyt. következik.)

A f. é. február 1-től B-Csabán megjelenő. „Békésmegyei közlöny“ programja.

A „Békésmegyei Közlöny“ a politika kizárásával, Békésmegye szellemi és anyagi érdekeinek hü előharczosa parkodand lenni.

Főtörekvése leend mindenjónak és szépek hatáskörébeni előmozdítása.

Föl- és lefelé független működésében a tiszta igazság elveit fogja irányadóul szem előtt tartani; az ész és munka leendenek azon tényezők, melyek föltétlen támogatására számíthatnak.

A napi sajtó magasabb, nemesebb feladatának törekedend e lap megfelelni, mely nemcsak abból áll, hogy az olvasóknak novellák, fűzfapoéták „szárnypróbálgatásai“, pikáns adomák, frís ujdonságok szolgáltatassanak: hanem, mely az illető sajtó-közeg körében létező társadalmi, jótékony, tudományos, hatósági, közlekedési, kereskedelmi és gazdasági intézmények mozgalmainak figyelemmel kísérésében és támogatásában pontosul össze.

E téren a sajtó végtelenbecsült eredményekre juthat, s e téren válik nagy hatalommá; méltányolván a közhasznu törekvéseket, a polgári munkásságot és a nyilvánosság ítélőszéke elé vívén a hátramaradást, a sötétséget és visszaéléseket is: hatalmas fegyverré lesz.

Hogy a jót védő, de a rosztat pusztító fegyverré váljék lapunk, felkérjük megyénk intelligenciáját, hogy benünket szellemileg támogatni ne terheltelessék; akármily csekély közleményt, mely közérdekű, köszönettel vesszünk.

Ha találkoznak olyanok, kik társadalmi kérdéseink vitatásában velünk tökéletesen ellenvéleményűek lesznek is és egyáltalában bármely általunk megpendített, pártfogolt vagy diskultált eszmével nem barátkozhatnak meg; mondják ki nézetüket; mi nemcsak szívesen közöljük, sőt köszönetet fogunk szavazni nekik, mert éppen a két ellenkező nézet összehasonlításából fogják olvasóink a tiszta igazságot kivonhatni, ezen az uton fog a valódi közvélemény képződhetni és a közügy biztosan nyerni, soha sem arrogálandjuk magunknak azt, hogy a mi véleményünk a helyes; az ellenvélemény hü közlése után, ez iránt az ítélethozatal a közönséget illeti.

Megjegyezzük, hogy egyénekkal csak annyiban foglalkozunk, amennyiben ezek mint valamely közügy képviselői, mint valamely a nyilvánosság ítélőszéke elé méltán tartozó esemény rézesei szerepelnek; de ilyenkor is mindig a legszigorubb tárgyilagosság lesz vezérelvünk; ha mindannak daczára bárki, bármely közleményünk által megtámadva vélné magát, bizton számíthat arra, hogy lapunk hasábjai védelmére mindenkor nyitva állandanak; ugy rendelkezhetik velünk, mintha a lap az övé volna, mert csak jogos dolog, hogy a megtámadott ugyanazon fegyverrel élhessen ellenük, mint milyennel mi éltünk ellene. Mi e lapot nem monopoliumnak akarjuk tekinteni, hanem, mint megyénk közönsége jogos igényeinek és érdekeinek előmozdítóját; de természetes, hogy hitelünk szilárd fenntartása okából; valamint részünkről biztosítjuk a higgadt tárgyilagosságot, ugy mindeniktől, ki bennünket közleményekkel fölkeres, illemet és tárgyilagosságot kérünk.

Már az eddig mondattokból értetődik, hogy lapunk nyitva álland bárkinek, ki magát bármely tekintély által igazságtalanul elnyomottnak hiszi, ki emberi, társadalmi jo-gaiban bárhonnet sérelmet szenvedett.

Nyitva álland lapunk Békésmegye bármely közhasznu, nyilvános intézete, egylete, testülete hivatalos közleményeinek, sőt tisztelettel kérjük nyilvános intézeteink, hatóságainak képviselőközögeit, hogy bennünket működésük nevezetesebb mozzanatairól értesíteni ne terheltelessenek, s mi nem mulasztandjuk el az olvasóközönséget e mozzanatok eredményével megismertetni.

Nyitva álland végre lapunk bárkinek, kit közhasznu, közérdekű, tisztességes cél vezet, mennyiben e cél a sajtó hatáskörébe vág.

Hogy lapunk, beltartalmát illetőleg, a

fokozott igényeknek megfelelően, gondoskodunk megyénk több jeleseinek közreműködéséről és intézkedtünk, hogy megyénk minden nevezetesebb helyén, hazánk és az osztrák birodalom fővárosában rendes levelezőink, tudósítóink legyenek.

Hozunk rendes, kimerítő referádákat a megyei és városi közgyűlésekről, az itt történőket, mint bevégzett tényeket konstatálva s minden politikai színezetet viselő ügy discussiójának kizárásával, csak oly társadalmi, gazdasági és közlekedési kérdéseknél mondjuk el véleményünket, melyeknél a sajtó részérőlí hozzászólást nemcsak jogosnak, de kötelességnek tartjuk.

A mi megyénk érdekein kívül esik, azt csak ugy közöljük, hogy lapunk a nevezetesebb világeseményeket, mint történt tényeket regisztrálja, hogy oly helybeli és vidéki olvasó, ki talán ennél több lapot nem tart, ez által a nevezetesebb világesemények színvonalán tarthassa magát.

A „Békésmegyei Közlöny“ szerkezete tehát körülbelül következő leend.

Lesznek benne:

1) Vezércikkék megyénk társadalmi, kereskedelmi, forgalmi, gazdasági és egyleti mozgalmi köréből.

2) Tudósítások a zöld asztal melől cím alatt, rendes referádák a megyei közgyűlésekről, Csaba, Gyula, Szarvas és Békés városok képviselőtestületének gyűléseiről.

3) Levelezés a megye és fővárosból.

4) Hatóságok, intézetek, egyletek hivatalos közleményei.

5) Békésmegyei Ujdonságok.

6) Tárca. Ezen rovat lesz az, melylyel lapunkat hölgyekre nézve is érdekessé iparkodunk tenni, jó eredeti és fordított rövidebb elbeszélések, humoreszkek, életképek, pikantériák közzététele, könyvismertetés és esetleg színbirálat által.

7) Fővárosi hírek.

8) Mi újság a hazában? cím alatt, hazánk minden vidékéről tudósítások, ujdonságok.

9) Osztrákországi események.

10) Mindenféle a nagy világból cím alatt vegyes közlemények a legérdekesebb nagyvilági eseményekről.

11) Törvénykezési terem. Erdekesebb polgári és bünygyi perek végtárgyalásainak közlése.

12) Gazdaszat, ipar, kereskedelem és közlekedés rovata alatt hozunk tudósításokat a heti és országos vásárokról, közhasznu, eredeti gazdasági ismertetések, a b-csabai kereskedelmi-csarnok árjegyzéseit, a vasuti menetrendet, időjárásról, sorjegyek és lotto-huzásokról jelentést.

13) A közönség köréből című rovatban ingyen adunk helyet minden a közönség köréből érkező közérdekű, illedelmes hangon irt felszólalásnak, ha a közlő nevét a szerkesztősséggel tudatja.

14) Nyílt tér — és hirdetések.

Többet igen, de kevesebbet nem fogunk nyújtani, mint a mennyit ígérünk, sőt ha a kellő szellemi és anyagi támogatásban részesülünk, mindent arra fordítunk, hogy az olvasó javára minél nagyobb szellemi táplálékká váljék az anyag, mert nem üzletnek, vagy nyereséget kilátásba helyező vállalatnak léptetjük életbe e lapot, hanem tisztán a jó ügy, megyénk szellemi emelkedésének érdekében!

B-Csabán, 1874. évi januárhó 1-én.

A „Békésmegyei Közlöny“ szerkesztőssége.

A szerkesztésért felelős:

Dr. Báltaszéki Lajos.

— Gyula városa kivilágítására adakoztak folytatódag. Beliczey Rezső 50 frt, Uferbach Rudolf 2 frt, Oppenhausser József 10 frt, Vásárhán Döme 5 frt, Licska József 5 frt, Stojanovics Szilárd 21 frt, Beliczey István 25 frt, Szentmihályi Lajosné 22 frt. A megyei hatóság 75 frt, a városi hatóság 50 frt, ifj. Mogyoróssy János 7 frt, Demkó József 2 frt, Szénásy György 2 frt, Schröder Gotthárd 1 frt, Karácsonyi Lukács 1 frt, Mihalik András 2 frt, Sebestény Mihály 1 frt, Schwarz Lajos 2 frt, Mogyoróssy Sándor 2 frt. A megyei takarékpénztárban kitett iven,

Tar Ferencz 1 frt, Boros István 5 frt, D. Tóth Mátyás 2 frt. Összesen 710 frt 20 kr.

Léderer Ede
v. mérnök.

— A gyulai polgári iskola építési elapjához folytatólag járultak: Prág József ur Dévaványáról 10, Tormásy Emilia urhölgy 1 arany = 5 frt 50 kr. Kálmán Zsigmond 5 frt. — **Főösszeg 225 frt 50 kr.**

— A gyulai polgári iskola építési alaptökéjéhez január 23-ig a következő ki-sorsolandó tárgyakkal járultak:

146. Junászka Sámuelné czukortartó, 147. 148. Kopasz Ferenczné két serleg, 149. 150. 151. Czingulcsky Józsefné tentatartó, szivartartó, porcellán czukortartó, 152. Mo-gyoróssy Sándorné szivartartó, 153. Bekker Klára czukortartó, 154. Bekker Czili szivartartó, 155. Jancsovics Emil szivartartó, 156. Kis-Kéry Mihályné 2 virágpohár, 157. Székér Mihályné hévmérő, 158. Székér Etel-ka hamutartó, 159. 160. Kis Antalné üveg hévmérő, 2 üveg tányér, 161. 162. Asztalos Emilia két serleg, 163. Szilágyi Lászlóné 2 fauteil-takaró, 164. 165. 166. Kazek Istvánné levél-doboz, czukortartó, tentatartó, 167. Lin-denberger Juliánna reggeli főköttő és nyak-kendő, 168. Bonyhay Benjaminszékér doboz, 169. Uferbach Rezsóné finom por-czellán csemegetál, 170. Hajóssy Ottoné 2

olajnyomatú kép, 171. Vinkle Gáborné Pe-tőfi újabb költeményei, 172. 173. 174. Ujfa-lussy Dezsóné diszes házisipka, dohányzacskó, pénzzacskó, 175. 176. Tormásy Emilia por-czellán gyufatartó, porcellán kis ékszer-tartó, 177. 178. Szakál Jolán egy lovagot ábrázoló porcellán fogpiszkáló-tartó, egy metszett vizivó pohár, 179. 180. Szakál Ilona egy fi-nom porcellán tentatartó, egy hamutartó, 181. Léderer Salamon dohánytartó, 182. 183. 184. Léderer Jenni varrópárna, virág pohár-alj, pohár színes, 185. 186. Kirileszku Gyuláné tentatartó, fogpiszkáló-tartó, 187. Pet-rovics Jánosné dohánytartó, Plank Alajosné növendékei: 188. Plank G. két szivartartó, 189. Moldovány Fánika kis muf, 190. 191. Plank G. zöld dohányzacskó, piros dohán-yzacskó, 192. Forster Teréz házi sipka, 193. Eisler Emma schawl, 194. Uferbach Róza harisnyakötő, 195. Pessau Berta karmantyú, 196. Deutsch Róza nadrágtartó, 197. Bor-bély Juliska kézi táska, 198. Hajóssy Ma-riska kézi táska, 199. 200. 201. 202. Beli-czey Rezsóné kis szobor faragvány, kötő-kosár, szivar szipka, magyar remekirők do-bozban, 203. Beliczey Istvánné diszes kézi táska varró eszközökkel, 204. Beliczey Re-zsóné levél- és írószköz doboz, 205. 206. Beliczey Istvánné diszes album, vadász evő-készlet, 207. Reiser Józsefné levélkosár, 208. Reiser Emma órapárna, 209. 210. Takácsi Jozefa dohányzacskó, könyvjegyzék, 211.

212. Asztalos Istvánné tenta- és gyufatartó, asztali csengetyű, 213. 214. Nagy Ferenc szivartartó, két virágtartó, 215. Páskuj Józsefné egy festett pohár, 216. Mayer Mari egy dohánytartó, 217. 218. 219. 220. Oláh Sándorné gyufatartó, török dohánytartó, ten-tatartó, óratartó. 221. Szendner Katalin lám-patartó, 222. Erkel Ferenczné dohánytartó 223. 224. Erkel Rezsóné virágtartó pohár, porcellán doboz, 225. 226. Bauer Lipótné egy pár bársony téli cipőt, hamutartó, 227. Billicz Vilmosné tentatartó, 228. Billicz Riza látogatójegy-kosár, 229. 230. Billicz Mari könyvjegyzék, kis kosár, 231. Billicz Riza hamutartó, 232. Horváth József poháralj, 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. Schriffert Julia egy fekete bársony házi sapka, fehér atlasz kis leány kalap, női corset, női nyakraváló, pár kézelő gal-lérral, manschetni, kis gyermek öltözék, könyv-jegyzék, gombostű párna, lámpa-üveg boríték, naptár, karácsonyi album, 245. 246. 247. Oláh Mariska szivar- és tentatartó, tentatar-tó, levél doboz, 248. 249. Kis Györgyné két nagy pohár, 250. 251. Schvarcz Regina szivar-tárcza, két lámpaüveg-disz, 252. 253. 254. Szemoti Imréné két hamutartó, kis ékszer-tartó, 255. özv. Merza Gergelyné gyermek-ujas és főköttő, 256. Repolt Károlyné fény-kép-album, 257. 258. Fikker Ferenczné gyufatartó, kis serleg, 259. 260. özv. Hanekker Lajosné fogpiszkáló tartó, szivartartó, 261. Repolt Marika kis virágtartó, 262. 163. Sall Józsefné hamutartó, gyufatartó, 264. 265. Tormási Károly két aranykeretes kép, 266. Kráhm Lenke kis szobor, 267. Blauhorn Blan-ka gyertyatartó disz, 268. Szucsú Alojzia gyöngyös dohányzacskó, 269. Danszkay Ma-

riska házi cipő himzés, 270. Hajnal Maris-ka levél kosár, 271. 272. Széll Sándorné levél doboz, fogpiszkáló- és hamutartó, 273. 274. Székér Gyuláné óratartó, ékszer-tartó, 275. 276. Deutsch Mórné czukortartó, tentatartó, 277. 278. Gruden Ivánné két pohár, 279. Dr. Glaser Károlyné két darab alpaca gyertya-tartó, 280. Szulimán Istvánné 6 gyümölcskés china ezüst, 281. Follman Ferenczné két vi-rágtartó, 282. Elekes Mari lámpa-tálcza, 283. 284. Dániel Pálné egy serleg, virág-pohár 285. 286. Czégényi Istvánné szivartárcza, gyufatartó, 287. Baranovics Gergelyné di-szes írószér doboz, 288. Fogl Adolfiné por-czellán tentatartó.

Figyelmeztetés.

Az I. gyulavárosi takarékpénztár ez időszerű birtokosai ezennel figyel-meztetnek, hogy a mennyiben névre szóló részvényeket adásvétel, vagy más uton szereztek volna, azokat az alapszabályok értelmében annyival is inkább saját nevükre átíratni el ne mu-lasszák, mivel ellenkező esetben sem a szelvények kiosztásánál, sem pedig az évi osztalék kiszolgáltatásánál mint nem igazolt tulajdonosok tekintetbe nem fognak vétetni.

Kelt Gyulán, január 20. 1874.

9) **Kertay Zsigmond, igazgató.**

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő
Dobay János.

HIRDETÉSEK.

5) **MEZŐ-BERÉNYBEN** 2-4
egy teljesen jó karban levő

Z o n g o r a

van szabad kézből eladó, a venni szándékozó értekezhet

Haty Károly
városi jegyzővel, mint ki az eladással megbizva van.

6) **Az uj-városon** 2-3

OLÁH GYÖRGY
asztalos mesternél

három szoba, konyha, kamara, záros fahelyiség
és padlás

 hasznbérbe kiadó

Hirdetmény.

Mező-Berény város tulajdonához tartozó a piac téren fekvő két bolt, a hozzá tartozó lakhelyiséggel, f. év február 1-ső napján a városházánál tartandó nyilvános árverés útján, 1874. ápril 24-től számított három egymás után következő évre hasznbérbe fog kiadatni.

Kelt M.-Berényben január 9 1874.
4) 3-3 **Molnár András,**
bíró.

Egy teljesen felszerelt

BILLIÁRD

minden szükségességekkel — egészen jó karban — ellát-va, szabad kézből eladó

Huszka Jánosnál

Gyulán.

7)

1-3

Nagyon tisztelt hölgyeink szives figyelmébe!!!

A helybeli városi tanács által a gyulai polgári iskola javára rendezendő sorsjátékokhoz ajánljuk nagy választéku

r a k t á r u n k a t

a legújabb érc-, üveg-, és porcellán tárgyakkal; — továbbá nagy választékot bronz-, aczél-, fanemű és bécsi bőr-készítményekkel; — félig és egészen készített himzések selyem, berliner és chenille-ből, és egyéb más ajándékul e czélra használható igen diszes tárgyakat, a czél iránti tekintetből igen jutányos leszállított áron.

Teljes tisztelettel

Silberstein testvérek
B.-Gyulán.

2) 3-3

Hirdetéseik.

Oppenhauser Józsefnek
Gyulán,
a vásártéren lévő

H Á Z A

jövő szent-György naptól fogva bér-be adandó.

 Bővebb felvilágosítást a tulajdonos németvárosi házában nyerhetni.

3) 3-3

Közhírvé tétetik, miszerint a békési uradalmi gulyából

1 db. 5 éves és 4 db. 3 éves, tenyésztésre alkalmas bika

eladó, venni szándékozók a békési uradalmi tisztartósnál jelentkez-

8) zenek. 1-3